

Werkgroep Internationale Solidariteit (WIS) ABVAKABO FNV afd. Groningen Nieuwsbrief 23 augustus 2014

Gaza

Kaartenactie van het IVVV

http://www.fnvmondiaal.nl/wereld_van_fnv_mondiaal/campagnes_en_acties/1402582

Zimbabwe

Vakbond: minister, pak corruptie aan!

Energieminister Dzikamai Mavhaire is uitgedaagd om zijn plechtige belofte om grondig af te rekenen met de corruptie bij electriciteitsbedrijf Zesa na te komen. Volgens de algemeen secretaris Thomas Masvingwe van de NEWUZ, de nationale vakbond van werknemers in de electriciteitssector, zijn er al lang berichten dat de topfunctionarissen bij Zesa betrokken zijn bij corruptie zoals geldmiddelen van cliënten voor zichzelf gebruiken, zichzelf forse salarissen toekennen en spookwerknemers uitbetalen. Mavhaire had beloofd aan deze zaken een einde te maken, "maar komt zijn beloftes niet na".

(hieronder meer)

Gemeenteambtenaren in mineur.

Gewetensvol meldt John Mabwe zich dagelijks op zijn werk bij de gemeentesecretarie van Chitungwiza – hoewel hij al meer dan een jaar geen salaris heeft ontvangen. Van maandag tot vrijdag loopt hij de twee kilometer van zijn huurhuis in de slaapstad, voert getrouw de toegewezen taken uit en gaat terug naar huis.

.....

..... (de liquiditeitsproblemen, waar) de gemeente als gevolg van de onwil van de inwoners om belasting te betalen, mee zit. Maar de problemen werden vergroot door het overheidsbeleid om meer dan 14.000 illegaal gebouwde huizen af te breken omdat een groot aantal van de eigenaren vanwege de onzeker situatie gestopt waren met het betalen van hun rekeningen.....

"De bewoners willen eerst gemeentelijke diensten zien, begrijpelijk. Het is moeilijk voor een gemeente belastingen te vragen als ze geen vuilnis ophaalt of water levert," zei een vrouwelijke functionaris. "het innen van belastingen is ook moeilijk geworden door corrupte managers, die het binnengekomen geld in eigen zak steken," voegt ze er aan toe....

.....

De gemeente werd onlangs getroffen door een staking waarbij werknemers geen diensten leverden als drukmiddel om hun loon betaald te krijgen. Maar het Ministerie van Arbeid greep in en beval de werknemers weer aan het werk te gaan omdat hun diensten te essentieel waren voor vakbondsactie.

.... De werknemers strijden voor toegang tot medische voorzieningen omdat de gemeente geen premies voor het Ziekenfonds afdraagt.

(hieronder meer)

Swaziland

Misbruik van textielwerknemers

Een recent onderzoek van TUCOSWA (Federatie van vakbonden in Swaziland) onder meer dan 400 textielwerknemers in Manzini, Swaziland, laat zien dat werknemers in de textielsector te lijden hebben van brute arbeidsomstandigheden en soms misbruik; veel van de arbeidswetten worden stelselmatig door de werkgevers geschonden en vakbondsactivisten worden door de werkgevers met straffen bedreigd.

(hieronder meer)

Vakbond: minister, pak corruptie aan!

(uit de Zimbabwean)

Energieminister Dzikamai Mavhaire is uitgedaagd om zijn plechtige belofte om grondig af te rekenen met de corruptie bij electriciteitsbedrijf Zesa na te komen. Volgens de algemeen secretaris Thomas Masvingwe van de NEWUZ, de nationale vakbond van werknemers in de electriciteitssector, zijn er al lang berichten dat de topfunctionarissen bij Zesa betrokken zijn bij corruptie zoals geldmiddelen van cliënten voor zichzelf gebruiken, zichzelf forse salarissen toekennen en spookwerknemers uitbetalen. Mavhaire had beloofd aan deze zaken een einde te maken, "maar komt zijn beloftes niet na". "We zien geen enkele stap van de minister met betrekking tot de zorgen met betrekking tot corruptie bij Zesa. Het is meer dan een jaar geleden dat Mavhaire tot minister werd benoemd en beloofde dat het aanpakken van corruptie zijn eerste prioriteit was. Wij dagen hem nu uit om gezichtsverlies te voorkomen door stappen te nemen die laten zien dat hij zijn belofte serieus neemt", zei Masvingwe.

In 2012 toonde een intern onderzoek met codenaam Cobweb dat functionarissen van Zesa samenspannen met rekeninghouders die hen geld of goederen gaven om hun openstaande rekeningen te verwijderen. Een memo van een onderzoeksteam dat Karoi, Kariba en Mhangura in West-Mashonaland onder de loupe nam toonde grootschalige zwendel, waarvan wordt aangenomen dat deze in alle delen van het land gebruikelijk was.

Masvingise zei dat Mavhaire aanvankelijk beloofde 7.000 werknemers te ontslaan op basis van de bevindingen van het onderzoek – een besparing van 20 miljoen in salarissen – maar dat er niet gedaan was. “Zesa is topzwaar. Voor elke 16 arbeiders is er één manager. Deze managers leggen beslag op veel geld en middelen van het bedrijf en plukken de werkgever,” zegt de Algemeen secretaris. Hij veroordeelde de verlenging van de ambtstermijn van president-directeur Josh Chifamba van Zesa Holdings door de minister en zei dat iemand anders de kans had moeten krijgen om orde op zaken te stellen.

Het elektriciteitsbedrijf is nog steeds niet in staat voldoende electriciteit te leveren en er is pieklastbewaking in de grootstedelijke en industriële gebieden. De tekortschietende productiviteit om de economie te doen groeien wordt geweten aan het tekort aan electriciteit.

Gemeenteambtenaren in mineur.

Uit: de Zimbabwean

In de aanloop naar de verkiezingen van vorig jaargaf de regering gemeenten de opdracht om schulden van hun inwoners kwijt te schelden. Nu staat het water gemeenten over het hele land tot de lippen – zij kunnen hun werknemers niet betalen en hun burgers geen diensten verlenen. De schuld geven zij aan bovengenoemde beslissing, waardoor ze verarmd zijn.

Gewetensvol meldt John Mabwe zich dagelijks op zijn werk bij de gemeentesecretarie van Chitungwiza (*Chitungwiza is een forensengemeente 30 km ten zuiden van Harare*) – hoewel hij al meer dan een jaar geen salaris heeft ontvangen. Van maandag tot vrijdag loopt hij de twee kilometer van zijn huurhuis in de slaapstad, voert getrouw de toegewezen taken uit en gaat terug naar huis. Hij werkt sinds zes jaar voor de gemeente. In wanhoop heeft de 42-jarige Mabwe zich gewend tot een van de lokale Pinkstergemeentes die het evangelie van welvaart als redding prediken. Maar er is nog geen oplossing voor zijn ellende gekomen. “Dankzij de genade van God overleef ik. Ik begrijp niet hoe ik er in geslaagd ben de eindjes aan elkaar te knopen. Ik heb veel gewicht verloren omdat ik elke dag veel nadenk hoe mijn familie en ik de volgende dag moeten overleven,” vertelde Mabwe the Zimbabwean.

Geen geld voor salarissen

Hij verkocht het optrekje in de hoofdstad dat hij drie jaar geleden, toen zijn werkgever het personeel faciliteiten bood om een eigen huis te bouwen, om zijn twee dochters naar het voortgezet onderwijs te kunnen sturen. Maar nu is het bedrag van \$ 3000,- dat hij voor de verkoop kreeg opgebruikt, en gaan zijn kinderen naar een lokale school. Zijn werkloze vrouw heeft haar toevlucht gezocht in een handeltje bij het drukke Zengeza 2 winkelcentrum, maar ze verdient net genoeg voor brood en het hoogst noodzakelijke, en houdt niets over om te sparen.

Mabwe is één van de 1000 werknemers bij de gemeente Chitungwiza die hun best doen om de eindjes aan elkaar te knopen omdat hun werkgever geen geld heeft om hun salarissen te betalen. Het afgelopen jaar heeft de gemeente de werknemers in de laagste rangen een deel van hun salaris betaald, maar kon de meerderheid niet betalen. In een recent interview gaf de burgemeester, Philip Mutoti, toe dat de gemeente grote financiële problemen had maar beweerde dat de werknemers hun salaris betaald kregen.

Deurwaarders

Mutoti wees op het liquiditeitsgat, waar de gemeente als gevolg van de onwil van de inwoners om belasting te betalen, mee zit. Maar de problemen werden vergroot door het overheidsbeleid om meer dan 14.000 illegaal gebouwde huizen af te breken omdat een groot aantal van de eigenaren vanwege de onzeker situatie gestopt waren met het betalen van hun rekeningen. De gemeente heeft, net als de overige steden en dorpen die in acute financiële problemen zitten, deurwaarders ingeschakeld om de inkomsten te verhogen. Maar volgens ambtenaren die we ernaar vroegen levert dat amper wat op voor de gemeentelijke schatkist.

Corrupte managers

“De bewoners willen eerst gemeentelijke diensten zien, begrijpelijk. Het is moeilijk voor een gemeente belastingen te vragen als ze geen vuilnis ophaalt of water levert,” zei een vrouwelijke functionaris. “het innen van belastingen is ook moeilijk geworden door corrupte managers, die het binnengekomen geld in eigen zak steken,” voegt ze er aan toe.

De inkomsten van de gemeente die vroeger meer dan \$ 2 miljoen per maand waren zijn gezakt tot minder dan 1 miljoen. Recent is de gemeente er in geslaagd om een lening van \$ 1,6 miljoen van een bank te krijgen maar volgens de werknemers is dat veel te weinig voor de duizenden dollars die ze nog te goed hebben; een andere grote bank weigerde een lening. De regering gaf de gemeenten vorig jaar de opdracht om de schulden van de inwoners kwijt te schelden, en gemeenten over het hele land wijten hun financieel tekort daaraan.

De meeste werknemers van de gemeente Chitungwiza wonen in een buitenwijk die oorspronkelijk bedoeld was voor forensen naar Harare, zodat zij naar hun werk kunnen lopen of een korte lift kunnen nemen die nog geen halve dollar kost; sommigen krijgen gratis gemeentelijk vervoer.

Staking

“Wie buiten Chitungwiza woont is extra getroffen en soms slaan zij werkdagen over omdat ze zich de dagelijkse transportkosten niet kunnen veroorloven. Dit geldt ook voor werknemers die wel in de stad wonen, maar van wie de woningen ver van kantoor verwijderd zijn,” vertelt een andere werknemer die anoniem wil blijven. Hij voegt er aan toe dat de directie onlangs verordende dat iedereen op het werk moest verschijnen; wie dat niet deed werd genoteerd. “Wij hebben dus geen keus dan elke dag te verschijnen, ondanks onze financiële problemen, omdat we bang zijn onze baan te verliezen.”

De gemeente werd onlangs getroffen door een staking waarbij werknemers geen diensten leverden als drukmiddel om hun loon betaald te krijgen. Maar het Ministerie van Arbeid greep in en beval de werknemers weer aan het werk te gaan omdat hun diensten te essentieel waren voor vakbondsactie. De werknemers zijn weer aan het werk gegaan en sommige individuen, die bij de staking vooropliepen, zijn geschorst. Volgens een personeelslid heeft de directie 400 schorsingsbrieven klaar liggen voor werknemers die gaan staken.

Geen medische zorg

De werknemers strijden voor toegang tot medische voorzieningen omdat de gemeente geen premies voor het Ziekenfonds afdraagt. Sheila Moyo, een gemeentemabtenaar, werd recent ziek (vermoedelijk tyfus), maar toen ze naar een privé ziekenhuis in Chitungwiza ging werden de kosten niet vergoed omdat de gemeente geen geld had afgedragen aan het ziekenfonds. “Sinds ik geen salaris krijg, gaat vook geen geld naar het Ziekenfonds. De directie adviseerde me om ergens anders geld te vinden en zeiden dat ze me dat zouden terugbetalen na de behandeling. Mijn broer, die bij een bank werkt, moest me financieel ondersteunen”, zei ze. Moyo heeft haar vierjarige zoon van de crèche moeten halen en heeft een schuld van ongeveer \$ 70,- bij de lagere school van haar dochter voor twee trimesters. Zelf is ze gestopt met haar studie voor een management diploma, waar ze vorig jaar mee begonnen was, omdat ze de gevraagde studiebijdragen niet kan betalen.

Marvelous Khumalo, voormalig parlementlid voor het MDC en directeur van de bewonersorganisatie van Chitungwiza (Chitrest) zegt dat de lage moraal bij de gemeente negatief uitpakt voor de dienstverlening.

Alle gemeenten in Zimbabwe hebben te maken met vergelijkbare problemen.

Swaziland

Misbruik van textielwerknemers

Een recent onderzoek van TUCOSWA (Federatie van vakbonden in Swaziland) onder meer dan 400 textielwerknemers in Manzini, Swaziland, laat zien dat werknemers in de textielsector te lijden hebben van brute arbeidsomstandigheden en soms misbruik; veel van de arbeidswetten worden stelselmatig door de werkgevers geschonden en vakbondsactivisten worden door de werkgevers met straffen bedreigd.

Het onderzoek werd tussen 23 juni en 2 juli 2014 gedaan door een team van vijf TUCOSWA organizers. Arbeider van 18 van de 28 textielbedrijven in Manzini waren vertegenwoordigd in het onderzoek. Het gind om zowel naaimachine-operators, persers, kwaliteitscontroleurs, inpakkers, schoonmakers, snijders en magazijnmedewerkers. De overgrote meerderheid – 94% - was vrouw. Bijna een derde van de werknemers had post-secundair onderwijs gevolgd.

91% van de werknemers gaf aan door het management gestraft te worden voor fouten, het niet halen van quota of het missen van een verschuiving. “Ik was slachtoffer van fysiek misbruik”, zei één respondent. Ze was niet de enige. Meer dan 70% van de respondenten had te maken met verbaal of fysiek geweld door hun opzichters op de werkplek. Sommigen werden door de opzichter geslagen of gestompt. In één geval werd een werkneemster tegen de grond geslagen door een lijnmanager; ze werd geschorst gedurende een onderzoek naar het incident terwijl de manager gewoon doorwerkte.

Vrouwen rapporteerden gevallen van seksuele intimidatie. Sommige werkneemsters zeiden dat of zichzelf of andere tijdelijke werkneemsters een vaste baan kregen aangeboden in ruil voor sex.

Bijna alle werknemers (90%) moeten voldoen aan productiequota. 30% hiervan kan nooit, of bijna nooit, gehaald worden. 80% gaf aan moeite te hebben de quota te halen. Straffen voor het niet halen zijn: schorsing zonder betaling, verplicht onbetaald werk gedurende lunchpauzes en verbale intimidatie.

Ook worden straffen uitgedeeld voor ziek zijn, gewond raken of zwanger zijn. Meer dan 60% geeft aan iemand te kennen die was ontslagen wegens ziekte of omdat ze zwanger was. Sommige respondenten vertelden dat een werknemer die 5 dagen ziek was automatisch gestraft werd met drie maanden gedwongen onbetaald verlof.

De arbeidswet van Swaziland van 1980 garandeert moederschapsverlof, verbiedt ontslag wegens zwangerschap en verleent 14 dagen betaald verlof bij ziekte, met een straf voor de werkgever van een boete of gevangenschap van max. 1 jaar.

Hoewel meer dan 90% van de ondervraagden van mening zijn dat een vakbond kon helpen om de arbeidsomstandigheden te verbeteren, blijkt dat de meeste werkgevers vijandig staan t.o.v. de bonden. 80% van de ondervraagden zei dat de werkgever het recht op organisatie niet accepteert terwijl een zelfde percentage aangaf te weten van vakbondsleden die waren gestraft, ontslagen of anderszins geïntimideerd. "Vakbondsleden worden geslachtofferd, dus ik ben doodsbang om lid te worden", zei een respondent.

Volgens de werknemers wordt meer dan de helft van de kleding geëxporteerd naar de VS en Europa.